

denne redegørelse. Det er vel sådan, når man fra Folketingets side organiserer sådan en redegørelsesdebat og fastsætter den til et bestemt tidspunkt, og så er hverken administrationen eller ministeren ansvarlig for, at andre trækker deres forespørgsel og derved bringer uorden i rækkerne.

Men tilbage til redegørelsen, som vi kvitterer for, og som vi synes er en udmærket redegørelse. Og af den fremgår det også, at Nordisk Råd har fundet sin form, institutionerne har været under lup, er blevet slanket og omorganiseret, en omorganisering, som vi fandt nødvendig for at kunne matche det nordiske samarbejde i det nye Europa såvel som på mellemstatligt niveau i Norden.

De tre søjler – den nordiske, EU-søjlen og Baltikum-nærområde-søjlen – er skabt for at kunne medvirke til en samlet og styrket nordisk indsats både hos os selv, i landene i EU og i nærområderne. Hele den omorganisering er jo ikke gået stille af, specielt ikke i organisationerne bag Nordisk Råd, men efter vores opfattelse har man fundet en rigtig og afbalanceret løsning på de udfordringer, det nordiske samarbejde står over for i de næste årtier.

Omorganiseringen har vist, at hvor der er politisk vilje, er der også vej. Det vigtigste og mest positive ved de gennemførte ændringer er, synes vi, at der trods al turbulensen var politisk vilje til et styrket Norden som region.

I Nordisk Råd er det nødvendigt ligesom i andre sammenhænge at prioritere sine budgetter. Prioriteringen i budgettet for 1997, som vi finder rigtig, afsætter næsten halvdelen af budgetmidlerne til kultur, uddannelse og forskning – vigtige områder for højtudviklede lande som vores. Der institueres megen nyttig forskning og uddannelse i det fællesnordiske samarbejde, og herudover foregår der i det nordiske regi uundværlig erfaringsudveksling og samarbejde, der udmønter sig i rapporter og handlingsprogrammer.

Lad mig eksempelvis nævne handlingsprogrammet – og det er kun ét eksempel, for der er mange andre gode, man kunne trække frem, men der er et, som jeg specielt er faldet over inden for jord- og skovbrugsområdet, hvor indsatsområderne er bæredygtigt skovbrug, forvaltning af de genetiske ressourcer og kvalitets-skovbrug.

Et andet område, der kunne nævnes, er et samarbejde, der har ført til en rapport om tilsætningsstoffer i levnedsmidler – altså forbruger-

beskyttelse – og samtidig skitserer en nordisk model for implementering af EU-direktiver på dette område.

Endelig synes jeg, man skal nævne det nordiske flygtningesamarbejde, hvor informationsudvekslingen mellem de nordiske lande medvirker til at skabe bedre grundlag for de beslutninger, der både nationalt og nordisk må træffes i flygtningesammenhæng. Hertil kommer planlægning af de beredskaber, der nødvendigvis må være i de nordiske lande i tilfælde af, at massive flygtningestrømme søger mod vores del af verden. Det skal nævnes, at de nordiske ministre sidste år i december på et dansk initiativ og som noget nyt vedtog fælles retningslinjer for tilbagesendelse af flygtninge, der ikke lovligt opholder sig i de nordiske lande.

Jeg nævner disse eksempler for at vise nødvendigheden af det praktiske nordiske samarbejde, der måske er usynligt for befolkningerne, men som ikke desto mindre er af stor betydning for de samme befolkninger i vore lande.

På det udenrigspolitiske område har der fundet et samarbejde sted mellem de nordiske regeringer siden 1930'erne. Det fortsætter naturligvis med faste udenrigsminister møder, hvor EU-spørgsmål er et fast punkt på dagsordenen, og det udmønter sig i praksis f.eks. i FN-arbejdet, hvor de nordiske lande har skabt sig en fremtrædende plads i verdenssamfundet. Vi har ikke mindst set det nordiske samarbejde fungere omkring udsendelsen af de nordiske fredstyrker, der under FN-flag giver deres bidrag til fredsarbejdet i Bosnien.

Også Nordisk Råds sessioner har fået eller får en delvis ny form, der har til hensigt at gøre debatten mere levende, altså skabe et bedre debatforum. I næste uge, når Nordisk Råd samles til session i København, kunne jeg da godt forestille mig, at der ville blive en levende debat om eksempelvis et forslag fra ministerrådet om en handlingsplan for fiskerisamarbejdet for 1997–2002. Emnet har i hvert fald stor relevans både for det danske fiskerierhverv og for det internordiske samarbejde på dette område.

I Det Radikale Venstre mener vi, at det nordiske samarbejde i sin nye klædedragt har fundet en form og nogle instrumenter, der giver gode takter for det fremtidige praktiske samarbejde. Jeg synes, man kan sige det sådan, at Nordisk Råd virkelig har gjort nytte, og at organisationen nu er tilpasset det fremtidige arbejde på en god måde, der både på det korte og det lange sigt peger fremad.